

Svar (27/6 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Københavns Amt har oplyst, at hovedformålet med Montebello er at genoptræne patienter efter en akut forværring af en kronisk tilstand eller efter et sygehusophold samt rekreationsophold for patienter umiddelbart efter indlæggelse. Vurderingen skal i begge tilfælde være, at patienterne skal kunne få en bedring af deres tilstand ud af opholdet.

Sædvanligvis er der et væsentlig større antal indstillinger om ophold på Montebello end de 50 pladser, Københavns Amt råder over. Det er derfor den lægelige visitors opgave at bedømme, hvilke patienter der vil få størst udbytte af et ophold på Montebello.

Patienter til genoptræning, herunder patienter over 75 år, prioriteres højt. Patienter uanset alder, der henvises alene med rekreation for øje, kommer derimod kun i betragtning, såfremt det skønnes, at en rekreationsperiode ikke er udløbet, før der bliver plads til den pågældende på Montebello.

Patienter med kroniske tilstande, hvor man ikke kan forvente nogen væsentlig bedring af tilstanden under et ophold på Montebello, vil kun få tilsagn om ophold, hvis der ikke er andre patientgrupper, der venter på ophold. Ifølge det oplyste er der flere ældre end yngre patienter i gruppen med kroniske tilstande, hvorfor flere ældre må afvises, men afvisningen skyldes altså ikke alderen.

Det er således Københavns Amts opfattelse, at der ikke aldersdiskrimineres i forbindelse med ophold på Montebello, men at der sker en nødvendig vurdering af patienternes behov og mulige udbytte i forhold til det begrænsede antal pladser, der er til rådighed.

Jeg kan henholde mig til det af Københavns Amt oplyste.

Spm. nr. S 1425

Til *kirkeministeren* (14/6 94) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Vil ministeren oplyse, om hans afvisning på Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmers årsmøde af at lade Folketingets Kirkeudvalg afgøre den danske folkekirkes stillingtagen til Porvoo-erklæringen betyder, at folkekirken overhovedet ikke kan tiltræde eller afvise denne eller lignende erklæringer?«

Svar (21/6 94):

Kirkeministeren (A.O. Andersen):

Af Københavns biskop er jeg blevet orienteret om, at den danske oversættelse af Porvoo-erklæringen sammen med et forord af biskopperne og en indledning af biskop Henrik Christiansen og rektor Gerhard Pedersen er ved at blive trykt, således at erklæringen kan fremlægges til åben debat. Det vil ske ved, at hver biskop får overladt et antal eksemplarer, som udsendes til de præster, menighedsråd og andre interesserede, som rekvirerer dem. Ved udsendelsen vil biskopperne anmode om, at eventuelle bemærkninger indsendes til stiftets biskop inden den 1. marts 1995.

På grundlag af de modtagne hørings svar vil biskopperne tage stilling til, om de mener, at folkekirken skal tilslutte sig erklæringen. Hvis det er tilfældet, vil biskopperne indstille til kirkeministeren, at der i lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning og lov om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m. foretages nogle få ændringer, som vil være nødvendige for, at folkekirken kan tilslutte sig erklæringen.

Ved et sådant lovforslags fremsættelse for Folketinget vil dette gennem forslaget behandling få lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet om folkekirkens tilslutning til Porvoo-erklæringen.

Spm. nr. S 1552

Til *socialministeren* (1/7 94) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Med hvilken hjemmel i bilstandsloven eller lov om orlov har Nysted Kommune kunnet overføre »barn nr. 2« til halvdagspasning i forbindelse med overgang til børnepasningsorlov?«

Begrundelse

I Det Fri Aktuelt den 30. juni 1994 omtales en sag fra Nysted Kommune og Tilsynsrådet i Storstrøms Amt, hvor en mor er gået på forældreorlov. Dette medfører selvsagt, at hun enten skal tage sit barn ud af kommunens pasningsordning, eller at det skal overgå til et halvdagstilbud, afhængig af barnets alder. Men det skal ikke have konsekvenser for andre af familiens børn. Det har det tilsyneladende